Ч. 220. Неділя 15 (2) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З соймів краевих. — Угорска криза. — Як зносило ся літом на війну Франциї з Німеччиною? — Подїї в Росиї.

Нинї відбуває ся трете засїдане нашого сойму, а на порядку дневнім стоїть 13 точок. Будуть мотивовані між иньшими внесеня: п. Меруновича о утворене фонду на виховане; — пос. Яворского і Федоровича в справі поліпшеня платнї учителїв; — пос. Гурика о відповідне поміщене для уряду книг ґрунтових в Станиславові; пос. Малаховского і Ґломбіньского в справі управильненя платнї учителїв народних. Опісля відбуде ся читане зборів: комісиї податкової о внесеню пос. Томашевского о поборі оплат від маєтностий на краєвий фонд шкільний; комісиї правничої о внесеню пос. Олесницкого в предметї скликаня анкети для призбираня материялів для наміреної реформи австрийского закона цивільного; — комісиї правничої о внесеню посла Влодка в справі знесеня оплат по 35 сотиків за порученя судові; — комісиї шкільної о внесеню посла Ґноіньского в справі визначеня 25.000 К на прогульки молодїжи по краю. Наконець відбудуть ся доповняючі вибори до комісий: буджетової, господарства краєвого і промислової.

Правительство виготовило для ческого сойму слїдуючу ординацию виборчу: Сойм складає ся з 305 членів а то: з архіепископа прагского і 3 епіскопів, з ректорів обох унїверситетів і обох політехнїк, а наконець з 297 вибираних послів. З сих послїдних має вибирати більша посілїсть 70, міста і палати торговельні 92, прочі громади 84 а загальна кляса виборча 36 послів. Вельми цїкаво, як дає собі нова ординация виборча раду зі справою народностий в ческім краю. Отже в параґрафі 10 сказано, що посли соймові творять в цїли виборів, які має сойм переводити до комісий або до Видїлу краєвого, три тїла виборчі, а то: 1) Тїло виборче з кляси виборців великої посїлости ґрунтової. — 2) Тїло виборче з послів вибираних містами і палатами торговельними та з загальної кляси виборців ческої народности; — 3) тїло виборче з тих самих послів, що під 2) але нїмецкої народности. Посли з міст, палат торговельних, громад сїльских і загальної кляси виборчої, скоро лиш вступлять до сойму, мають зараз в списї виборців подати народність, до якої належать, чи до нїмецкої чи до ческої, і сей внис має значінє для виборів через цїлий той час, як довго мандат треває. Колиби посол не вписав своєї народности, то народність єго рішає більшість населеня єго округа виборчого. При виборах з палат торговельних і промислових рішають округи дотичних палат. Епіскопи і ректори при своїм вступі до сойму мусять зложити заяву, до котрого тїла виборчого взглядно до якої народности хотять прилучити ся.

Кождий вибір в соймі відбуває ся абсолютною більшостию голосів. Коли би при першім виборі не було абсолютної більшости, то має відбути ся тїснїйший вибір межи особами, що дістали найбільше голосів. При рівности голосів рішає жереб. — Видїл краєвий складає ся з 10 членів, а вибори до Видїлу краєвого відбувають ся в слїдуючий спосіб: Двох членів вибирає курия властителїв більшої посїлости; пять членів вибирає курия ческих послів, а трох членів вибирає курия нїмецких послів. В ческій куриї вибирають посли з міст і палат торговельних разом двох членів, посли з громад сїльских і з загальної кляси виборчої двох, а всї посли сего тїла виборчого разом вибирають одного члена видїлу. В нїмецкій куриї виборчій вибирають посли з міст і палат торговельних разом одного члена, посли з громад сїльских і загальної кляси виборчої одного члена, а всї посли сеї куриї разом знов одного члена. — Чи на сей проєкт правительства схо-

---

13)

Вздовж берегів Чорного Моря.

Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Конець).

Повисший договір доповнено ще окремою угодою, яка станула межи Франциєю, Анґлією і Австриєю, а котру ратифіковано дня 29 цьвітня 1856. Згадані держави запоручили ненарушимість і независимість Туреччини також і на будучність та обовязали ся уважати кожде нарушене париского мира за причину до війни. Туреччинї то не богато помогло, бо преці все зависїло від того, чи й в будучности тота угода буде мати якесь значінє і чи держави будуть на ню зважати. За то порушив Валєский иньшу справу, реформу морского права, котру відтак і списано в протоколї з дня 16 цьвітня, а тим поставив собі париский конґрес тревалий памятник. Розбишацке ловленє кораблїв ворога або т. зв. каперство знесено на завсїгди і висказано засаду, що неутральна фляґа криє товар ворога, розуміє ся о скілько той товар не воєнна контрабанда — і що бльокада, коли має бути обовязуюча, повинна бути ефективна, значить ся, воєнна сила морска мусить бути на стілько сильна, щоби дійстно не допустити приступу до берега.

Проголошено мир і фльоти вернули домів. Тепер було вже досить часу, щоби обчислити, які величезні жертви в людех і грошех забрала війна. Анґлія, як звичайно, стратила богато гроший але мало людий. Льорд Пальмерстон подав до відомости, що видано 76 міліонів фунтів штерлїнґів або більше як півтора міліярда корон, а страчено 22.000 людий. Французи обчисляли свої страти на 70.000 людий і 1700 міліонів франків; про Туреччину нїхто не питав; Росияни лишили на побоєвищи 100.000 людий а чи друге тілько не вигинуло від маршів, хороби і недостатку, того вже не обчислено докладно.

Одно, що Туреччина зискала, було то, що єї виратувано від очевидної заглади, але „хорий чоловік“ остав ся хорим і до нинї, хоч все ще якось тягне і терпить, найбільше не так від своєї недуги як від тих „лїкарів“, що роблять на нїм заєдно всїлякі „операциї“ — ріжуть поволи, щоби не дуже болїло і якось не можуть дорізати. Найбільшим здобутком тої великої борби було, що скинено важке ярмо Росиї, в яке убралась була Европа, і що розбито зовсїм реакцийний союз Росиї, Австриї і Прус. Найбільше зискало на тім нове цїсарство французке, котре тепер висунулось на перед в европейській політицї. Наполеонови III удала ся велика штука: він заключив союз з Анґлією, укріпив своє становище тим, що французка армія у війнї показала ся найлїпшою; з Австриї і Росиї зробив завзятих ворогів і захитав відносини Австриї до Прус. З недавного ще авантурника зробив ся могучий монарх, наймогутнїйший в Европі, котрого слів слухав весь сьвіт з великою увагою.

Отсе істория тої великої війни, котрої слїди видко ще до нинї довкола Севастополя. Численні памятники і многі тисячі могил довкола міста, котрі вже давно закрила мурава та й музей Тотлєбена в містї розповідають про сумну бувальщину Севастополя, що пригадав ся тепер сьвітови бунтами росийских моряків. Користаємо з нагоди і сїдаємо на пароход „Черномор“ та їдемо до Федозиї. Небавком показує ся перед нами татарске село Алупка, положене на високих скалах, славне з того, що тут єсть прекрасний замок в ґотицко-маврийскім стилю князя Воронцова а 15 кільометрів дальше минаємо Ялту, славне на цїлу Росию купелеве місто, куди що року з'їздить ся до морских купелїв росийска аристократия. На яких 4 кільометри на захід від Ялти єсть славна царска лїтна палата Лївадия, куди часто приїздить царска родина і де особливо любив перебувати цар Александер II.

За дальших 12 годин плавби стаємо наконець у Федозиї на полуднево-всхіднім побережу Криму. Єсть то хорошо збудоване місто з просторою пристанею і має около 18.000 жителїв. Тут була колись в глубокій старинї славна грецка кольонія Теодозия, що вивозила збіже до Грециї. В 2-ім столїтю по Хр. місто се збурено, а на єго місци побудовано т. зв. старшу Кафу, коло котрої знов побудували Ґенуенцї нову Кафу, місто дуже торговельне, що мало около 150.000 жителїв. Місто се здобули були в 1475 р. Турки і зробили з него один із найбільших осїдків торговлї невільниками. Тут продавано на торзї иноді й по 30.000 невільників, зловлених переважно на Кавказї. Від 1774 належить Федозия до Росиї. Нинїшне місто стратило вже своє давне торговельне зна-

тять згодити ся Німці і Чехи і чи він буде принятий, годі нині сказати.

Угорска криза добігає до кінця або може лиш до знов нової фази. „Fremdenblatt“ доносить іменно, що вже в найблизшім часї треба сподївати ся реактивованя кабінету Феєрваріґо, позаяк вже всї перешкоди усунено. Новий кабінет Феєрварі'го виступить з „богатою суспільно-політичною і економічною проґрамою“, а попереду з трохи зміненим загальним правом голосованя. Позаяк парлямент відрочений, то Феєрварі пояснить свою проґраму в бесїдї, яку виголосить з нагоди своєї кандидатури в другім участку будапештеньскім, котрий заступав доси бувший міністер Гонведів Нирій. В новій проґрамі правительства має містити ся на початку заява, що справа угорскої команди мусить бути усунена, що передовсім мусять бути заведені нормальні відносини на Угорщинї і утворена нова більшість в парляментї, котра мала би довірє до кабінету. Феєрварі старає ся позискати до свого кабінету бувшого міністра скарбу Люкача.

В кругах угорскої опозициї говорять, що реактивований кабінет бар. Феєрварі'го має на цїли виступити в палатї послів дня 19 грудня зі своєю новою проґрамою і на єї основі зажадати ухваленя буджету і рекрутів а на случай, коли би парлямент то відмовив, Феєрварі розвяже палату послів. В опозицийних кругах говорять, що се було би опозициї дуже на руку, бо при нових виборах вийшла би она так сильною, що одержала би абсолютну більшість а тоді зреклась би лагідної тактики коалїциї і могла би остаточно перевести проґраму партиї независимости.

В цїлім сьвітї політичнім наробили великої сензациї докази париской ґазети „Matin“, що давний міністер справ заграничних Делькасе лагодив війну з Німеччиною при помочи Анґлїї і що був вже плян, щоби Анґлїя висадила своє войско на береги давного шлесвіґсько-гольштиньского князївства. Кілько правди на тім, годі знати, але часть нїмецкої праси обстає при тім, що то правда і що до того не прийшло лиш длятого, що нїмецкий амбасадор в Льондонї, ще в пору о тім довідав ся і перешкодив тому пляновії. Деякі ґазети знов доказують, що на цїлій сїй справі нема й слова правди. Делькасе однак не заперечив доси вияву „Matin-a“ а „Figaro“ так виясняє сю справу: Коли розходило ся о мароканьску справу, предложила Анґлїя Франциї союз, але правительство французке зі взгляду на Росию не хотїло его приняти. Коли однак справа мароканьска була заострила ся, дипльоматия французка піднялa була на ново сю справу а французкий амбасадор в Льондонї Камбон одержав від льорда Лендсдавна устне забезпечене помочи на случай війни з Німеччиною. Камбон доніс о тім свому правительству, додаючи, що коли би прийшло до союза, то се приречене буде письменно скріплене. О тім довідав ся нїмецкий амбасадор в Льондонї і повідомив своє правительство а се знов дало знати італїяньскому правительству, що заключенє анґлїйско-французкого союза буде уважати за причину до війни. Дня 4 липня італїяньске правительство поінформувало о тім французкого амбасадора Баррера, котрий зателєґрафував сю вість до Парижа дня 5 липня. На радї кабінетовій дня 6 липня, коли Делькасе зачав свою промову від слів: „Маю формальне приречене анґлїйскої помочи“ і сягнув до портфеля по документи, перебив єму Рув'є: „Баррер телеґрафує, що Ваша полїтика викличе війну“. Також і инші міністри заявили ся против полїтики Делькасого.

З Петербурга доносять, що торжественне відкрите засїданя думи державної відбуде ся в сали дворяньского клюбу, котру вже відповідно до того устроєно. Слїдуючі засїданя будуть відбувати ся в Таврийскій палатї.

Міністерство просьвіти виготовляє проєкт повного знесеня обмежень всїх народностий. Проєкт той буде предложений думі державній.

В Москві помер оногди скоропостижно ректор тамошного унїверситету кн. Трубецкой, один із найвизначнїйших діячів росийских в теперішну пору. Трубецкой скінчив був якраз довшу промову в справі замкненя унїверситету в Москві і сїв, щоби закурити папіроску. В кілька хвиль по тім заслаб нагло; кров вдарила єму на мозок і він помер. Покійник нездужав вже від довшого часу на завапненє артерий, а в послїдних часах був дуже змучений і зденервований безнастанними переговорами зі студентами.

На Кавказї веде ся дальша расова борба. Татари в силї кілька тисячів людий напали на вірменьске місто Газнавезар і прийшло до великої битви. Вірмени відперли Татарів, але в битві з ними згинуло 197 Вірмен, а богато домів зрабовано і спалено.

Н о в и н к и.

Львів, дня 14 жовтня 1905.

— **Іменованя.** П. Управитель міністерства судівництва іменував судового ад'юнкта І. Дворжака в Сколїм заступником прокуратора в Золочеві.

— **Інавґурация нового шкільного року** 1905/6 на львівскій політехницї відбуде ся в понедїлок дня 16 с. м. о годинї 10 перед полуднем. Перед торжеством відкритя року шкільного відбуде ся богослуженє в костелї сьв. Марії Магдалини о годинї 10 перед полуднем.

— **Вивіз галицкої нафти.** На з'їздї нафтових промисловців в Петербурзї заявили представителї нафтового промислу в Галичинї готовість доставити сейчас 40 міліонів пудів нафти для Росиї, де, як звістно, в наслїдок розрухів в Баку на Кавказї, продукция нафти значно зменшила ся. Австрийский амбасадор в Петербурзї взяв на себе поруку, що оферта галицких промисловців поважна і що нафта буде в речинцї доставлена.

— **Дрібні вісти.** О. Омелян Константинович, парох в Сяноцї, купив двірский обшар Сухорів долїшний під Сяноком за 170.000 корон. — П. Роман Барвіньский, родом з Тернополя, зложив на львівскій політехницї на видїлї будови машин другий іспит державний.

— **Зелїзничі знижки** для сїльских урядників почтових признало міністерство зелїзниць на петицию тих урядників, піднерту міністерством торговлї.

— **Зник без слїду.** 22-лїтний Ів. Сгагрин, вийшовши оногди із свого мешканя при улици Сиадистій ч. 1 у Львові, зник від того часу без слїду. Сгагрин, смаглявий молодець без заросту, був одїтий в чорний сурдут, намітку сталевої краски і мягкий повстяний капелюх.

— **Кілько важить міліярд?** В сріблї 5 міліонів кільограмів, в золотї 322.500 клґ., в паперових тисячках 1.780 клґ., а в сотках 11.700 клґ. Коли приймемо, що один чоловік може нести 100 клґ.. то до перенесеня міліярда в паперових тисячках треба би 18 людий, в сотках 115, в золотї 3225, а в сріблї 50.090 людий. Коли би хто хотїв паперові тисячки оправити в книжки, то з міліярда мав би 2.000 томів, а кождий з них мав би по 500 сторін.

— **Япаньскі бранцї в Росиї.** Між росийским а япаньским правительством вже скінчили ся переговори о як найскорійший поворот на родину япаньских бранців, що находять ся в Росиї. Їх числять всего до двох тисячів, офіцирів і рядових. На нїмецкій границї они будуть передані нїмецким властям і відтак через нїмецкі порти відправлять ся до вітчини. Перевіз бранців возьмуть на себе анґлїйскі кораблї. Рівночасно повернуть до Росиї росийскі бранцї з Японії. Они будуть вертати переважно зелїзницею через Сибір. Їх всїх начисляють до 64.000.

чінє, але все-таки вивозить не богато збіжа і вовни а головне єго значінє в морских купелях. У Федозиї єсть 8 православних церков, 2 божницї, одна жидівска а друга караїмска і 4 мошеї. Федозия має також велике значінє яко місто купелеве.

Малий пароход „Сілач“ везе нас з Федозиї до Керча, стародавної грецкої кольонїї Пантікапеа. В'їзд до міста замикає від полудня велика кріпость. На ліво виднїє ся кубаньске побереже, а перед собою видимо пролив Єнікале, званий також проливом Керч, що сполучає Чорне море з Азовским; брудно-сїрі филї мілкого Азовского моря мішають ся тут з зелено-синими филями Чорного моря. Місто лежить амфітеатрально під горою Мітрідатеса над заливом, що творить тут простору пристань. Разом з підгородями має Керч около 30.000 жителїв. Місто єсть хорошо побудоване, має широкі улицї і хороші парки. Найкрасша улиця, звана Воронцовскою, єсть на півтора кільометра довга і тут найкрасші і найбогатші склепи, але переважно жидівскі. Мабуть і длятого ся улиця підчас розрухів дня 13 серпня с. р. найбільше потерпіла. На полудни від міста, як вже сказано, єсть кріпость Керч, а на 10 кільометрів на всхід місто і кріпость Єнікале (турецка назва, значить „нова кріпость“) недалеко гори Хронова. Тими укріпленями від полудня і північного-всходу творить Керч першорядну кріпость і замикає зовсїм в'їзд ворожим судам до Азовского моря. В 1855 р. знищили були Анґлїйцї і Французи місто Керч і єго укріпленя, а нові кріпости побудовано пізнїйше після плянів Тотлєбена.

Керч єсть містом торговельним і промисловим, має рафінериї нафти, фабрики цементу і ин. та займає ся ловлею риб і добуванєм соли з недалеких солоних озер. Окрестність Керча замітна тим, що тут знаходять ся т. зв. намулові вулькани і розвалини стародавних будівель як н. пр. палата і гробниця короля Мітрідатеса. Керч належить до Росиї від 1773 р.

З Керча повіз нас пароход до Новоросийска, столицї чорноморского округа на Кавказї. Сценерия тут вже значно зміняє ся. Здалека від моря синїють ся високі гори, до котрих підпливаємо щораз близше. Перед нами отвирає ся широкий залив. З одного і другого боку заливу піднимають ся гори, а геть далеко в глубинї виднїє ся велике місто. То Новоросийск, місто справдї нове, бо початок єго сягає лиш до 1838 р. Давнїйше стояла тут стара турецка кріпость Суджук-Кале. Нинїшне місто, кінцева стация Владикавкаскої зелїзницї, має около 25.000 жителїв і єсть дуже торговельне. Що року запливає сюди звиш 1000 кораблїв, найбільше анґлїйских і французких, найменше росийских і забирають звідси пшеницю, ячмінь, жито і кукурудзу та відпадки з рафінериї нафти.

Була 8 година рано, коли ми з Новоросийска поплили в дальшу дорогу до Поті. Прекрасні краєвиди пересувають ся перед нашими очима: Новий Афон, чернеча оселя, в темній зеленї білїють ся монастирі; Сочі; Ґаґра, маєтність кн. Петра Ольденбурґского. То Рівера Чорноморя. Допливаємо до Сухум-Кале, старої турецкої кріпости. Турецкі чайки „фелюґи“ обскочили наш корабель. Я сїв до одної і поїхав на хвильку до міста, але й зараз вернув ся, бо годі було перетиснути ся крізь величезну товпу, що якраз відчитувала царский манїфест. На улицях, видко, небезпечно було, бо сильні патрулї войскові розганяли людий. Ми поїхали отже дальше і о $5^1/_2$ год. по полудни станули в Поті, де нам скінчила ся дорога. Тут сїли ми на зелїзницю і поїхали через Тифліс до Баку, первістної цїли нашої подорожі.

— **Ліцитацийна продаж движимостий** по сербскій королївскій родинї Обреновичів відбуває ся тепер у Відни. В першім дни ліцитация принесла 65.000 корон, в другім 22.000 корон. Рух в часї ліцитациї був дуже великий. Публика виповнила величезну салю ліцитацийну по береги. Продано срібло і образи. Велика ваза з севрскої порцеляни — дар президента Карнота, пересланий королеви Милянови, котрої цїна виклична виносила 1500 корон, зістала продана за 3.500 корон. Оригінальні предмети, що украшували колись „арабский сальон“ Миляна, продавано дуже дорого, бо 5 або 6 разів висше як виклична цїна. Дальше будуть продані меблї, дивани, спальня королевої Наталїї, упряж і скляна застава.

— **Погорівша палата.** В Сінгапоре, в Індиї заґангесовій, погоріла сими днями величава палата султана Джагори, що містила в собі неоцїнені скарби штуки і всякі дорогоцїнні предмети.

— **Найдорожша депеша.** Депеша вислана з Порсмес секретарем Віттого до Петербурга з повідомленем о заключеню мира з Японією, перевисшала і розмірами і коштом всї дотеперішні депеші. Була то шифрована телеґрама, в котрій кожда група цифр становила одно речене. Таких ґруп було в тій телеграмі 15.190, що представляє тількож речень. Депеша коштувала 24.500 марок, або около 12.000 рублїв. В депеши, як кажуть, був цїлий дословний зміст мирового договору з поясненями до кождої точки.

— **Зловлене убийника.** В лїсах коло Турки зловлено виновника розбійничого нападу на купця Адлерсберга в Синевідску, о чім ми свого часу доносили. Єсть то один з робітників, котрий був занятий у Адлерсберга. Помимо операциї, Адлерсберґ помер від ран дня 10-го с. м., а его жінка лежить безнадійно хора.

— **Пригода на моря.** При кінци минувшого місяця виїхав з Нового Йорку до Гамбурга нарохід північно-нїмецкого Льойда „Бремен“. Другої доби по виїздї зломила ся корабельна шруба і нарохід станув серед моря безпомічний, ожидаючи ратунку. Цїлих 24 годин треба було ему стояти на місци, заки з далека не побачено иньший корабель. На дані сигнали „Бремена“ зблизив ся ожиданий помічник, яким був анґлійский нарохід „Люціґен“ і затягнув окалїчілого „Бремена“ до Нового Йорку.

— **Борба з туберкулами.** Туберкулїна, якою славний бактериольоґ др. Кох мав лїчити хорих на туберкули, розчарувала свого винахідника і тих всїх, що привязували до неї великі надії. Але заходи около винаходу лїку против туберкулів не уставали і деякі средства в поодиноких случаях помагали. Тепер знов виступив з новим лїком один з славних лїкарів, др. Берінґ, котрий вславив ся в 1894 р. відкритєм антидифтеричної сукровицї. Про своє нове відкритє виговорив ся др. Берінґ в розмові з редактором одної французкої часописи, тож вістка ся облетїла бистро весь сьвіт, тому із незвичайним напруженєм вичікувано дальших пояснень Берінґа, які він заповів на антитуберкулїчний конґрес в Парижи, що відбував ся перед тижд.нем. На тім конґресї представив др. Берінґ свій винахід. Він промовляв при величезній авдиториї і запевнював, що в двох послїдних роках прийшов до нового лїчничого принципу, який основно ріжнить ся від принципу антитоксичного, який він 15 лїт тому назад описав. Нова засада лїченя полягає на імпреґнованю живучих клїтин орґанізму субстанциєю, витвореною із отруї туберкулїчної, яку Берінґ зове „TG“. Берінґ думає, що его нова метода охоронить людскість перед наслїдками туберкулїчного зараженя. На основі довгих досьвідів дійшов він до переконаня, що з впроваджуваня туберкулїчних бакцилїв до людского тїла в лїчничих цїлях треба рішучо зрезиґнувати. При помочи ляборатерийних досьвідів удало ся ему заощадити орґанїзмови важке і небезпечне витворюванє „TG“, а через те иммунізованє активне заступити через пасивне. Дальше висловлював учений свою утїху, коли по безчисленних досьвідах на зьвірятах ставала для него щораз яснїйшою звязь між щіпленєм а иммунізованєм і виказував, як він „TG“ відділював від побічних продуктів, які спинювали его лїчничі наслїдки. На основі досьвідів, переведених на богато ссучих зьвірятах, набрав др. Берінґ переконаня, що „TG“ може подати лїчниче средство, яке без ніякої безпечности можна буде примінювати і до лїчничих цїлий у людий. Лїчничу частину своєї книжки, яка повинна появити ся за рік, видасть аж тодї, як наслїдки і нешкідливість того нового лїку провірять досьвідчені клїніки. „Ви знаєте — говорив др. Берінґ — що визначні дослїдники туберкульози нераз вже заповідали стредства, які при досьвідах на зьвірятах а передовсїм на морских свинках мали виказувати охоронні і лїчничі средства. Я назву тільно антитуберкулїну і новотуберкулїну Коха а крім того туберкульосезерн Маралїяна і Мармореха. Ви знаєте й те, що досьвіди инших ляборатерий не ствердили наслїдків славлених винахідниками. Яж надію ся, що досьвідники, яким я повірю мій лїк після повороту до працї в Марбурзї, осягнуть успіхи не лиш так добрі як я, але ще й лїпші, бо моє средство можна ще улїпшити. Також спосіб его примінюваня можна ще змодифікувати. Теперішна ситуация незвичайно похожа на ту в якій я находив ся пятнайцять лїт тому, відкривши лїк на дифтерию. Зараз по его відкритю в 1889 р. не мав я вже найменшого сумнїву що до его практичного значіня. Та мусїли минути чотири роки від моєї заяви, поки вислїди моїх наукових дослїдів найшли загальне признанє. Здаєть ся, що на те признанє прийшло би ся ждати ще довше як би мій Вп. приятель Еміль Ру (Roux) у своїм відчитї виголошенім в Будапештї не був станув по моїм боцї як сподвижник моєї противдифтерийної сукровицї в лїченю дифтериї, що мордувала дїтвору“.

† **Помер** Йосиф Левицкий, радник двора при найвисшім трибуналї у Відни, дня 8 с. м. в 61-ім роцї житя. Похорон відбув ся вчера рано з головного двірця у Львові на Личаківске кладовище.

Телеграми.

Будапешт 14 жовтня. З Відня доносять: Авдиєнция бар. Феєрваріго у Монарха тревала годину, але остаточне рішенє ще й вчера не настало.

Прага 14 жовтня. Чеські посли соймові всїх партий зберуть ся в понедїлок о 4-ій год. по полудни на параду над полїтичним положенєм і тактикою.

Льондон 14 жовтня. Бюро Райтера єсть уповажнене заявити, що сензацийна вість французкої праси о якійсь помочи Анґлиї приреченій Франциї єсть безосновна і неправдива. Анї Анґлїя такої помочи не прирікала, анї Франция еї не жадала.

Штокгольм 14 жовтня. Обі палати парляменту шведского приняли Карльштадский договір. Вечером відбуде ся знову засїданє в справі признаня Норвеґії самостійною державою.

Москва 14 жовтня. Поїзди відходячі з міста, суть переповнені публикою, котра перепуджена кровами борбами з войском на улицях втїкає громадно.

Петербург 14 жовтня. В Красноярску застрілено полїцмайстра Ейдена в хвили, коли з родиною вертав з театру. Невислїджені убийники стрілили шість разів до него.

Вашинґтон 14 жовтня. (Бюро Райтера). Ратифікация російско-японьского договора, як то було умовлено, буде нинї довершена.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 13 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·—; жито 5·85 до 6·—; овес 6·— до 6·20; ячмінь пашний 5·40 до 5·80; ячмінь броварний 6·30 до 6·60; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 5·80 до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).